

Hudci a jejich Husličky v pražském divadle

Napsal uživatel Tomáš Hrubý
Úterý, 18 Říjen 2016 01:11

Jako turné „Vandrovali hudci 2016“ tuto šňůru uvádí na svých stránkách Vlasta Redl, zatímco na webu Hradišťanu stojí u příslušných koncertů „+ Vlasta Redl s kapelou“. Je to určitě jedno: šňůra společných vystoupení **Vlasty Redla & Naší nové kapely** a **Jiřího Pavlici & Hradišťanu**, která odstartovala loni v únoru u příležitosti dvacetiletí jejich slavné společné desky z roku 1994 (namísto Naší nové kapely ji nahrával AG Flek) měla – jistě zaslouženě a nepřekvapivě – opravdu velký ohlas. Proto i letos proběhla jarní a probíhá podzimní společná akce celkem třinácti výborných muzikantů; mnoho koncertů bylo vyprodaných, i oba pražské 14. a 15. října; já jsem byl na pátečním.

Trochu jsem asi pozapomněl, že takový „velký“ koncert může mít i své nevýhody nebo možná spíš specifika, na která jsem na své životní pouti po folkových štacích pozapomněl. Je pravda, že jsem si nežádal úplně běžnou cestou o akreditace, ale víceméně jsme byli oba (já a fotografka) hosty mistra zvuku Honzy Friedla (ještě jednou děkujeme!). Jenže i tak si nás místní četní uvaděči na můj vkus vychutnávali až příliš; než jsme byli na poslední chvíli do nitra hudebního ráje připuštěni, přišel si nás prohlédnout dokonce manažer David Burda, který se doslechl, že tu chceme – považte – fotit, což jsem bezelstně přiznal, vycvičen z běžných folkových podujatí, kde se nikdo nad fotografie nepozastavuje a snad je ještě rád, že jeho práce bude zdokumentovaná. (A fotograf samozřejmě nebleská ani neprovádí další nectné činnosti, o kterých jsme trochu zbytečně diskutovali.) Ale tady moje ironie končí; chtěl bych poděkovat, že po kratší diskusi jsme se dohodli, zhruba v intencích: fotit se tu nesmí, nicméně pokud nikdo nepozná, že fotíte, taky nikomu nebude vadit, že fotíte. Nějak jsme se v tom zorientovali, takže přece jen není tento článek bez fotek.

Švandovo divadlo bylo nakonec výborným místem pro podobnou akci: pódium veliké, odevšad k němu blízko, slavnostní atmosféra. Zvuk již zmíněného **Honzy Friedla** byl vynikající, snad jedině kdybych si mohl vymýšlet, nebál bych se všechna forte pustit ještě o kus hlasitěji. Muzika má atakovat a dynamika mohla být ještě větší. (Symptomatické je, že Vlastovi bylo lépe rozumět, když k nám občas promlouval z forbíny a dával si záležet, než když huhlal přes stažený mikrofon.) Ale to jistě nebyla věc zvukaře, ale dejme tomu produkce.

Pohlédnete-li do přiloženého playlistu, všimněte si, prosím, ze všeho nejdříve celkové sumy předvedených skladeb. (Playlist je bez záruky a při soustředěném přemítání už mě napadla jedna nezaznamenaná skladba: Jiří Pavlica zpíval kus *Šalamounovy Písně* písní v jakémsi africkém jazyce s výraznými mlaskavkami. Byl jsem z toho tak na větvi, že jsem si ji nepoznamenal.) To je naprosto úžasné neodfláknuté množství muziky; bez pár minut tři hodiny, bez přestávky! Jak asi sami poznáte (a není to nijak mimořádný nápad): první cca čtvrtinu hrál

Vlasta Redl & Naše nová kapela

, druhou

Jiří Pavlica & Hradišťan

a zbytek pak všichni dohromady. Jenže realita byla samozřejmě mnohem pestřejší a zajímavější: například na první kousek nastoupil Vlasta sám (poté, co se za zvuků hudby z Vinetoua uvítal se svým „rudým bratrem Jurou“), už během částí patřících „samostatným jednotkám“ vypomáhali někteří kolegové z druhé party (více tedy folkrockeři v písních Hradišťanu) a když nastalo počínaje trackem č. 15 propojení, neznamenal to vůbec, že všichni už zůstanou na pódiu až do konce.

Jiří Pavlica už při zahájení loňského turné prohlásil (a v pátek mi to zopakoval na mikrofon), že byl ochoten do společného hraní jít jen v případě, že se naučí něco nového. Pokud byste ale hledali nějaké zbrusu nové skladby, složené za účelem turné Vandrovali hudci 2015 nebo 2016, tak byste se spletli (jako původně já). „Nové skladby“ znamená „jiné, než jsme natočili na desku v roce 1994“ a skutečně, bylo společně secvičeno mnoho písní z běžného repertoáru obou seskupení, přičemž skladby byly citlivě vybrány. Velmi zajímavé a díky za to; přiznávám, že já bych ale klidně snesl více skladeb z té slavné, dnes už možná superslavné desky z roku 1994. Vlastně jich hráli nepatrně víc než polovinu: písně

Vandrovali hudci, Žlutava,

Vlaštověnka, Holúbek a holubička

(

„To je jediný smíšený duet, který jsem kdy nazpíval,“

řekl o této písni Vlasta. Přemýšlel jsem, jestli to není zas nějaký jeho špek, ale asi to tak je...) a jako přídávky za obrovských ovací vestoje

Husličky

a

Smrti

. Plus instrumentálku

Přišel čas

, ten krátký redlovský motiv z několika geniálně posbíraných tónů. Nezazněla třeba kdysi hodně hraná

U maměnky v domě

, Vlastova oblíbená

Vracaja sa dom

, moje oblíbená

Bečva

...

Ale ta síla, ta radost nebyla ani zdaleka jenom v tom „co“, ale možná hlavně „jak“. Někde jsem po nějakých předchozích společných koncertech Pavlici a Redla četl, že je prý u některých skladeb skoro tak záhadné, co se z předehty vyklube, jako u Boba Dylana. Tak... pokud jste někdy na Dylanově koncertě byli, tak už samozřejmě víte, že se jedná o značnou nadsázku: nikdo si neumí zmuchlat píseň tolik, jako čerstvý držitel Nobelovy ceny za literaturu. Ale něco na tom je: některé písně byly v podstatě stejné, jako kdysi (*Smrti*, např.), většinou ale byly přepracovány se značnou hudební a aranžérskou imaginací. Byla opravdu radost poslouchat takové množství spolupracujících vynikajících muzikantů, počítaje v to vedle instrumentálních výkonů (zejména Naší nové kapely) i skvělé sbory (zejména Hradišťanu). A absolutorium zaslouží i ti, kteří celý ten výkon korunovali sólovým zpěvem: Vlasta Redl, Jiří Pavlica i Alice Holubová. A u společenství tohoto typu je třeba pochválit ještě jednu věc: ukázněnost. Mluveného slova, legráček, všelijakého utahování si na ose Redl – Pavlica bylo tak akorát, aby to bylo ještě vtipné, aby to čas od času osvěžilo vystoupení a abychom ani na moment nepochybovali o tom, že jsme do divadla všichni přišli kvůli skvostné muzice. Byl to skvělý večer: až těchto třináct vandrujících hudců přijede k vám, rozhodně si je nenechte ujít.

Vlasta Redl (zpěv, akustická a elektrická kytara, klávesy) & **Naše nová kapela: Matěj Morávek**

(elektrická a akustická kytara, mandolína, zpěv),

Borek Nedorost

(klávesy, zpěv),

Ruda Březina

(tenorsaxofon, příčná flétna),

Tomáš Koudelka Vunderle

(baskytara, zpěv),

Marcel Buntaj

(bicí).

Jiří Pavlica (zpěv, housle, niněra, grumle) & **Hradišťan**: **Alice Holubová** (zpěv), **David Burda** (klarinet, flétny, zpěv),

Milan Malina
(cimbál, zpěv),

Roman Gill
(viola, zpěv),

Milan Gablas
(kontrabas, zpěv),

Josef Fojta
(klávesy, perkuse, zpěv).

Playlist:

1. *Přijdu hned*
2. *Rehradice*
3. *Jak vlastně vypadáš*
4. *beatbox Marcela Buntaje*
5. *Rafajuv zákon*
6. *Carpe diem*
7. *Holky z Utopie*
8. *Kamínek na dlani*
9. *Svět se mi vznášel*
10. *Rozpomínání*
11. *Velikonoční čas k nám přišel*
12. *Účtování na vesmírných kontech*
13. *Modlitba za vodu*
14. *Krátký popis léta*
15. *Vandrovali hudci*
16. *Žlutava*
17. *Vlaštověnka*
18. *Sen noci svatebčanské*
19. *Holúbek a holubička*
20. *Otvěšta filosof Konstantin*
21. *Vteřiny křehké*
22. *Přišel čas*
23. *Jdu já, jdeš ty*
24. *V hornom dolnom konci*
25. *Bože můj*
26. *Vstávej (Haleluja)*

Přidavky

Hudci a jejich Husličky v pražském divadle

Napsal uživatel Tomáš Hrubý
Úterý, 18 Říjen 2016 01:11

1. *Husličky*
2. *Smrti*

Vandrovali hudci 2016 – společný koncert Vlasty Redla & Naší nové kapely a Jiřího Pavlici & Hradišťanu, 14. října 2016, Praha, Švandovo divadlo.